

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO

**GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT**

Priština, 8. jula 2013. god.
Br.ref.:RK450/13

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

Slučaju br. KI39/13

Podnosilac

Bardhyl Krasniqi

**Ocena ustavnosti Rešenja bivšeg Okružnog suda u Prizrenu KA.br.
31/2012, od 14. marta 2012. god. i Rešenja KA.br. 31/2012, od 20. marta
2012 god.**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Enver Hasani, predsednik
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Kadri Kryeziu, sudija i
Arta Rama-Hajrizi, sudija

Podnosilac zahteva

1. Podnosilac zahteva je g. Bardhyl Krasniqi, iz sela Dejna, Opština Orahovac.

Osporena odluka

2. Osporena sudska odluka je Rešenje bivšeg Okružnog suda u Prizrenu (KA.br. 31/2012) od 14. marta 2012. god i Rešenje (KA.br. 31/2012) od 20. marta 2012., koje su mu, kako navodi podnosilac, uručene dana 13. aprila 2012. god.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar Zahteva je ocena ustavnosti Rešenja bivšeg Okružnog suda u Prizrenu (KA.br. 31/2012) od 14. marta 2012. god., i Rešenja (KA.br. 31/2012) od 20. marta 2012. god. Podnosilac zahteva navodi da su mu ovim rešenjima prekršena njegova prava na pravedno i nepristrasno suđenje.

Pravni osnov

4. Zahtev se zasniva na članu 113.7 Ustava Republike Kosova (u daljem tekstu: Ustav); članu 47.1 Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosova, br. 03/L-121, od 15 januara 2009. god. (u daljem tekstu: Zakon); i na pravilu 28 Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosova (u daljem tekstu: Poslovnik).

Postupak pred sudom

5. Dana 14 marta 2013. god., podnosilac je podneo Zahtev u Sudu.
6. Dana 25. marta 2013. god., predsednik je imenovao sudiju Snezhanu Botusharovu kao sudiju izvestioca i veće za razmatranje u sastavu sudija: Robert Carolan (predsedavajući), Almiro Rodrigues (član) i Prof. dr Enver Hasani (član).
7. Dana 3. aprila 2013. god., Sud je obavestio podnosioca zahteva o upisu Zahteva i tražio da podnese dokumenta radi kompletiranja Zahteva.
8. Dana 12. aprila 2013. god., Ustavni sud je tražio da Osnovni sud u Prizrenu, podnese kompletne dosijee predmeta podnosioca zahteva, uključujući: optužnicu Okružnog javnog tužioca (PP.br. 239/2011) od 20. februara 2002. god. i odluke svih sudskih stepena.
9. Dana 23. aprila 2013. god., Sud je primio dopis I.GJA.br.1/13-61, od 18. aprila 2013. god., od Osnovnog suda u Prizrenu, kojim se obaveštava Ustavni sud da su spisi predmeta (P.br. 61/12) podnosioca preneti Osnovnom sudu u Đakovici, prema predmetnoj nadležnosti.
10. Dana 13. maja 2013. god., Osnovni sud u Đakovici, je dostavio kompletne spise predmeta podnosioca, u skladu sa zahtevom Suda.
11. Dana 19. juna 2013. god. veće za razmatranje je većalo izveštaj sudije izvestioca i preporučio Sudu da oglasi Zahtev neprihvatljivim.

Pregled činjenica

12. Dana 20. februara 2012. god. Okružni javni tužilac u Prizrenu je podigao optužnicu (PP. Br. 239/2011) protiv podnosioca zahteva i njegovog brata g. Halil Krasniqi, optužujući ih za ubistvo i pomaganje u izvršenju ubistva iz člana 146. u vezi sa članom 25. Privremenog krivičnog zakona Kosova (PKZK).
13. Dana 14. marta 2012. god., bivši Okružni sud u Prizrenu (KA.br. 31/12) je utvrdio optužnicu, protiv podnosioca i g. Halil Krasniqi. Podnosilac zahteva i g. Halil Krasniqi su se izjasnili da nisu krivi za krivično delo. U završnom delu Rešenja u vezi potvrđivanja optužbe, Sud je naveo:

„Pošto je sudija za potvrđivanje optužnice zaključila da ne postoje okolnosti o odbacivanju optužnice i prestanku krivičnog postupka protiv optuženih za krivična dela za koja se terete, kao što je predviđeno u članu 316. stav 1-3 Privremenog krivičnog zakona Kosova (PKZK), i optužnica sadrži dovoljne dokaze koji opravdavaju osnovanu sumnju da su optuženi izvršili krivična dela za koja se optužuju, stoga je istu utvrdio. Prema tome, sud je odlučio kao u izreci ovog rešenja, u skladu sa članom 316. stav 4 i članu 318. stav 1, tačka 1 i stav 2 PZKPK-a“.

14. Dana 20. marta 2012. god., bivši Okružni sud u Prizrenu je doneo Rešenje KA.br. 31/12, kojim je preinačio svoje prethodno Rešenje (KA. 31/12) od 14. marta 2012. god., u uvodnom delu, uklanjajući krivična dela ubistva iz člana 146. KZK-a i pomaganju u ubistvu, iz člana 146. u vezi člana 52. KZK-a, i zamenjuje ih za krivično delo izvršeno u saizvršenju teškog ubistva iz člana 147. stav 1, tačka 4, u vezi člana 23. KZK-a. Sud opravdava ovu izmenu rešenja na sledeći način:

„Rešenjem ovog Suda KA.br. 31/12, od 14.03.2012. god., potvrđena je optužnica protiv optuženih Halil Krasniqi i Bradhyll Krasniqi [...], jer su oni u saizvršenju izvršili krivično delo teškog ubistva iz člana 147. stav 1, tačka 4 u vezi člana 23. KZK-a. Sudija za potvrđivanje optužnice je ustanovila da tokom sastavljanja rešenja, učinjen je propust i to u uvodnom delu, izreka i obrazloženje, gde umesto zabeleženih krivičnih dela ubistvo iz člana 146. KZK-a i pomaganje u ubistvu, iz člana 146. u vezi člana 25. KZK-a, treba da stoji samo, krivično delo izvršeno u saizvršenju teškog ubistva iz člana 147. stav 1, tačka 4, u vezi člana 23 KZK-a“.

15. Dana 20. aprila 2012. god., branilac podnosioca zahteva je uložio žalbu Vrhovnom sudu Republike Kosova (u daljem tekstu: Vrhovni sud) protiv Rešenja bivšeg Okružnog suda (P.br. 61/12) od 20. aprila 2012. god., u vezi produženja pritvora /potvrđivanja i preinačavanja optužnice/ protiv podnosioca i njegovog brata, g. Halil Krasniqi.
16. Dana 23. aprila 2012. god., bivši Okružni sud Prizrena, Vrhovnom sudu je dostavio spise predmeta P.br. 61/12, u vezi optuženih.
17. Dana 19. decembra 2012. god., Vrhovni sud je Rešenjem P.br. 300/2012 odbacio kao neosnovanu žalbu branioca izjavljenu protiv Rešenja bivšeg Okružnog suda Prizrena P.br. 61/2012, od 20. aprila 2012. god.

18. Dana 19. decembra 2012. god., bivši Okružni sud u Prizrenu (Rešenje, P.br. 61/2012) doneo je odluku o produženju pritvora, kako se kaže u Rešenju, još za 2 (dva) meseca, do 21. februara 2013. god.
19. Dana 14. februara 2013. god., Državni tužilac, odnosno Odeljenje za teške zločine, u skladu sa članom 193. stav 1 Zakona o krivičnom postupku Kosova (ZKPK) i člana 187. stav 1, podstav 1.1, 1.2, tačka 1.2.1, 1.2.3 ZKPK-a, podneo je Zahtev o produženju pritvora protiv podnosioca i njegovog brata g. Halil Krasniqi.
20. Dana 19. februara 2013. god., Osnovni sud u Đakovici, Rešenjem P.br. 61/12 PZ1, od 19. aprila 2013. god., optuženima: Halil Krasniqi i podnosiocu zahteva, produžava pritvor od 21. februara 2013. god. do 21. aprila 2013. god.
21. Dana 19. aprila 2013. god., Osnovni sud u Đakovici Rešenjem P.br. 61/12 PZ1, od 19. aprila 2013 god., podnosiocu i optuženom g. Halil Krasniqi, produžava pritvor od 21. aprila do 21. juna 2013. god.
22. Izgleda da glavni pretres u krivičnom predmetu protiv podnosioca još uvek nije počeo.

Navodi podnosioca zahteva

23. Podnosilac zahteva navodi da mu je bivši Okružni sud u Prizrenu, Rešenjem KA.br. 31/2012, od 14. marta 2012. god. i kao što je preinačeno 20. marta 2012. god., prekršio ustavna prava garantovana članom 31 [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje].
24. Podnosilac navodi da je sudski organ, pomenutim rešenjem izvršio kršenje krivičnog zakona i kršenje njegovih osnovnih prava, optužujući i držeći njega nepravedno u pritvoru za krivično delo „teško ubistvo u saizvršenju“ iz člana 147. stav 1, tačka 4 KZK-a. On navodi da sud nije nepristrasan, zbog porodičnih veza između Tužioca i veštaka sudske medicine sa žrtvom navodnog ubistva.

Prihvatljivost zahteva

25. Sud, kako bi bio u stanju da presudi o zahtevu podnosioca, prvo treba da proveriti, da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti predviđene Ustavom, onako kako je dalje navedeno u Zakonu i Poslovniku o radu Suda.
26. U ovom slučaju, Sud se poziva na član 113. stav 1 [Jurisdikcija i ovlašćene strane] koji utvrđuje da:
 1. *Ustavni sud odlučuje samo u slučajevima koje su ovlašćene strane podnele sudu na zakonit način.*
 - [...]
 7. *Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpili sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom.*

27. Član 47 (2) Zakona o Ustavnom sudu, takođe utvrđuje da:

“Osoba može da podnese pomenuti podnesak samo nakon što su iscrpljena sva ostala zakonom određena pravna sredstva.”

28. Sud se takođe poziva na član 48. Zakona, koji predviđa da:

“Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode su mu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori.”

29. Štaviše, pravilo 36 (1) (a) i (c) Poslovnika predviđa da:

(1) Sudu je dozvoljeno da rešava zahteve:

a) samo ako su iscrpljena sva delotvorna pravna sredstva, koja su na raspolaganju po zakonu, protiv pobijene presude ili odluke,

b) samo ako je zahtev podnet u roku od četiri meseca od dana kada je odluka o delotvornom pravnom sredstvu dostavljena podnosiocu zahteva, ili

c) samo ako zahtev nije očigledno neosnovan.

30. Sud, iz spisa predmeta, primećuje da podnosilac zahteva osporava odluke bivšeg Okružnog suda u Prizrenu, kojima on navodi da su mu povređena njegova ustavom zagarantovana prava iz člana 31 [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje]. On dalje navodi da je bivši Okružni sud u Prizrenu, rešenjem KA.br. 31/12, od 20. marta 2012. god., izvršio povredu krivičnog zakona i povredu njegovih osnovnih prava, zbog nepravednog optuživanja i njegovog držanja u pritvoru za krivično delo, teško ubistvo u saizvršenju, iz člana 147. stav 1, tačka 4 KZK-a. On navodi da sud nije nepristrasan.

U vezi sa pretpretresnim postupkom

31. Ustavni sud primećuje da podnosilac zahteva, nijednim dokazom ne pokazuje, kako i zašto, je bivši Okružni sud u Prizrenu, povredio njegova osnovna prava i slobode garantovana Ustavom.

32. Što se tiče navoda o povredi krivičnog zakona od strane bivšeg Okružnog suda u Prizrenu, Sud smatra da ti navodi mogu biti iz oblasti zakonitosti. Pod jurisdikcijom redovnih sudova je da primenjuju odgovarajuće odredbe zakona, u svetl okolnosti slučaja, u konkretnom slučaju, sa težinom krivičnog dela kojim se tereti.

33. U tom smislu, Sud se poziva na pravilo 36 (1.c) Poslovnika koji utvrđuje:

„Sudu je dozvoljeno da rešava zahteve:

c) samo ako zahtev nije očigledno neosnovan“.

34. Ustavni sud navodi da nije dužnost Uavnog suda da se bavi greškama u činjenicama ili u zakonu (zakonitosti), navodno počinjenih od strane redovnih sudova, sve dok oni ne povređuju prava i slobode zaštićene Ustavom (ustavnost).

35. Stoga, Sud ne treba da postupa kao sud četvrtog stepena, u konkretnom slučaju, kada razmatra odluke donete od redovnih sudova. Dužnost je redovnih sudova da tumače i sprovode određena pravila procesnog i materijalnog prava (vidi, *mutatis mutandis*, Garcia Ruiz vs. Spain [GC], br. 30544/96, stav 28, Evropski sud o ljudskim pravima [ESLjP] 1999-I).
36. Ustavni sud ne može smatrati da su odgovarajući postupci bivšeg Okružnog suda, bili na neki način nepravični ili arbitrarni (vidi *mutatis mutandis*, Shub vs. Lithuanija, odluka ESLjP o prihvatljivosti zahteva br. 17064/06, od 30 juna 2009).
37. Međutim, podnosilac zahteva ne objašnjava zašto i kako su njemu povređena prava, on ne potkrepljuje navod *prima facie* na ustavnoj osnovi i nije ponudio dokaze koji bi pokazali da su njegova prava i slobode zagarantovana članom 31 [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] Ustava i član 6 EKLjP povređena od bivšeg Okružnog suda u Prizrenu. Podnosilac zahteva nije potkrepio svoje navode da su Tužilac i veštak sudske medicine bili u rodbinskim vezama sa žrtvom zločina za koje je on optužen, niti je podnosilac zahteva pokazao kako su navodni porodični odnosi mogli da utiču na presudu bivšeg Okružnog suda u Prizrenu.

U vezi glavnog pretresa predmeta

38. Sud primećuje da, podnosilac zahteva, osporeno rešenje bivšeg Okružnog suda u Prizrenu (KA.br. 31/2012) od 20. marta 2012. god., primio dana 12. aprila 2012. god. Ustavni sud je primio spise predmeta podnosioca, dana 27. aprila 2013. god., kojom prilikom je i saznao da je podnosiocu produžen pritvor, nekoliko puta, prethodno od bivšeg Okružnog suda u Prizrenu, zatim od Osnovnog suda u Đakovici (rešenje, P.br. 61/12 PZ1, od 19. aprila 2013. god.), od 21. aprila do 21. juna 2013. god.
39. Nakon 13. maja 2013. god., Ustavni sud, ne poseduje nijednu informaciju u vezi glavnog pretresa slučaja. Prema tome, pošto je slučaj podnosioca još uvek u predpretresnoj fazi postupka i podnosilac zahteva će i dalje imati mnogo prilika da iznese svoje navode o pristrasnosti u okviru postupka glavnog pretresa, sa ove tačke gledišta, Sud, smatra da je zahtev prevremen. Kao takav, postavlja se pitanje da li je podnosilac zahteva iscrpeo sva pravna sredstva na raspolaganju.
40. U skladu sa načelom subsidiariteta, Sud smatra da je podnosilac zahteva dužan da iscrpi sva pravna sredstva utvrđena zakonom, kako se predviđa u članu 113 (7) Ustava i u drugim zakonskim odredbama, koje su prethodno pomenute.
41. U stvari, cilj pravila iscrpljivanja je da redovnim sudovima pruži mogućnost ispravljanja navodnih povreda Ustava. Pravilo iscrpljivanja je funkcionalno povezano sa karakterom subsidiariteta proceduralnog okvira Ustavne pravde. (Vidi, *mutatis mutandis* Selmouni protiv Francuske [GC], § 74; Kudla protiv Poljske [GC], § 152; Andrashik i ostali protiv Slovačke [dec.]).
42. Načelo subsidiariteta zahteva da podnosilac iscrpi sve proceduralne mogućnosti u redovnom postupku, kako bi se sprečila povreda Ustava ili, ako ima povrede,

da se takva povreda osnovnih prava ispravi. Inače, podnosilac zahteva je odgovoran kada se njegov slučaj proglasi neprihvatljivim od Ustavnog suda, ako ne iskoristi redovne postupke ili ako ne iznosi povrede Ustava u redovnom postupku. Taj neuspeh će se razumeti kao odustajanje od prava za dalje suprotstavljajanje navedenog kršenja. (Vidi, Rešenje u slučaju KI 07/09, Deme Kurbogaj i Besnik Kurbogaj, ocena Presude Vrhovnog suda Pkl. br. 61/07, od 24. novembra 2008. god., stav 18).

43. Kada god se osporava jedna odluka na osnovu jednog pravnog stava koji je neprihvatljiv sa stajališta osnovnih ljudskih prava i sloboda, sudovima koji su doneli odluku, treba pružiti mogućnost ponovnog razmatranja osporene odluke. To znači da, svaki put, kada se pretpostavi kršenje ljudskih prava, ne znači da ova pretpostavka stigne u Ustavni sud, pre prethodnog razmatranja od redovnih sudova.
44. Prema tome, Sud nalazi da, podnosilac zahteva niti je izgradio niti je dokazao jedan slučaj *prima facie*, bilo na osnovu zasluga ili prihvatljivosti Zahteva.
45. Iz gore navedenih razloga, Sud zaključuje da zahtev podnosioca u vezi pretpretresnog postupka potvrđivanja optužnice, u skladu sa pravilom 36.1, tačka (c), Poslovnika, smatra se očigledno neosnovanim.
46. U celosti, Sud zaključuje da je Zahtev podnosioca neprihvatljiv.

IZ TIH RAZLOGA

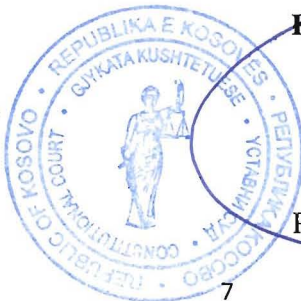
Ustavni sud je, u skladu sa pravilom 36.1 (c) i pravilom 56 (2) Poslovnika, dana 8. jula 2013. god., jednoglasno

ODLUČIO

- I. DA ODBACI zahtev kao neprihvatljiv;
- II. DA DOSTAVI stranama ovu odluku;
- III. DA OBJAVI ovu odluku u saglasnosti sa članom 20 (4) Zakona; i
- IV. Ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Snezhana Botusharova

Predsednik Ustavnog suda

Prof. dr Enver Hasani